

Het ros
en de vier ridders

Het ros
En de vier ridders

Mike Van Acoleyen

Beyert versach Reinout ende doen verhieft sinen voet ende sloech soe crachtelick tegen de molenstenen dat si beide braken, ende swam te lande. Ende so drae alst te lande quam, liept na sinen here Reinout.

De historie vanden vier heemskinderen

Tweede druk
ISBN: 9789464180480
© Mike Van Acoleyen

Inhoud

Malegijs

Viviaan

Aymon

De vierde bevalling

Het geschenk

De schaakwedstrijd

De vlucht uit Parijs

Saforet

Ywein

Montalbaen

De racewedstrijd

Het verraad van Ywein

De belegering van Montalbaen

De rots aan de Maas

De gevangene

Aya

De molenstenen

De kluizenaar

Jeruzalem

De Dom van Keulen

Dortmunde

Dendermonde

Stamboom

Personages

Kaarten

Malegijs

Mijn naam is Malegijs. Pontifex Nocturnis. Leerling van de oude Marlyn uit Brittanië, oudste van mijn geslacht, Poortwachter van de Helleput bij Dendermonde, Beheerder van schaduwten. Vroeger stond ik bekend als de riddermagiër, maar die dagen zijn al een tijdje voorbij. Nu ben ik vooral die vreemde oude man. Ja, ik heb zo mijn momenten van glorie gekend, van pleziertjes ook. Zoals die keer dat ik het hele hof van Karel met de Hamer heb laten dansen in hunne puren. Echt, zoek het maar na in de kronieken. Al was daar niet zo heel veel toverij voor nodig; je weet hoe dat gaat aan zo'n hof. Maar het was wel de start van een vete met de koning. Karel met de Hamer kon mijn bloed wel drinken. Hij heeft dat ook wel meermaals geprobeerd maar zonder veel succes.

Maar met zijn zoon de Grote Karel was het echt hommeles. De zoon van mijn broer Viviaan is heer Aymon, burchtheer van het fiere Dendermonde, aan de monding van Dender en Schelde. Net als ik is hij verzot op dieren. Ik ben een dierenmagiër, hij werd een beroemd paardenkweker. Zijn stallen zijn al even beroemd als zijn nageslacht. Zijn vier zonen: Reinout, een reus van een kerel, gespierd en trots, op het randje van het arrogante, driftig ook maar voor de rest een goeie vent. Ritsaert, de slimme, de sluwe en een beetje de intellectueel van de bende. Ik hou heel veel van Ritsaert. Writsaert, de grappenmaker, de vredeftichter en tenslotte Adelaert, de benjamin en dus de lieveling van moeder Aya, een onverbeterlijk charmeur. En dan natuurlijk het Paard. Ooit een geschenk dat ik van het eiland Vulcania heb meegebracht voor Aymon, als sieraad voor zijn stallen. Maar ontembaar woest, zodat Aymon het wel moest opsluiten in een burcht. Beiaard, een paard met drakenbloed. Twee keer zo sterk en zo groot als het beste strijdros ter wereld.